

Trenér roku 2017 – nominovaní trenéři v kategorii individuálních sportů (v abecedním pořadí)

Josef Čihák (tenis)

Jako hráč to na profesionálním okruhu dotáhl do první stovky světového žebříčku ve dvouhře i ve čtyřhře, prosadil se i jako trenér. Stal se z něj uznávaný odborník na výchovu talentů, s juniory čtyřikrát slavil titul mistrů Evropy. Loni dovedl ve funkci nehrajícího kapitána český tým do 16 let k prvnímu triumfu v Davisově poháru po 20 letech.

Milan Doleček starší (veslování)

Bývalý reprezentační veslař a účastník dvou olympiád dovedl na loňském světovém šampionátu v americké Sarasotě skifaře Ondřeje Synka k páté zlaté medaili. Jejich úspěšná spolupráce, jež započala v roce 1999 v Dukle Praha, dosud vynesla i dvě druhá a jedno třetí místo z olympijských her.

Milan Hemza (zápas)

Někdejší několikanásobný mistr republiky ve volném stylu se v roce 2013 ujal talentované Adély Hanzlíčkové a úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat. Loni do její medailové sbírky přibylo třetí stříbro z mistrovství Evropy do 23 let, ve světové konkurenci stejné věkové kategorie vybojovala Hanzlíčková bronz a stala se nejlepší Evropankou v soutěži.

Marek Jelínek (snowboarding)

Reprezentační trenér snowboardcrossařů měl loni největší radost z premiérového vítězství Evy Samkové v celkovém hodnocení Světového poháru. Na únorové zimní olympijské hry v Pchjongčchangu, kde bude Samková obhajovat zlato ze Soči, se pod jeho vedením kvalifikovali i Vendula Hopjáková a Jan Kubičik.

Petr Novák (rychl bruslení)

Laureát Síně slávy Unie profesionálních trenérů loni dovedl svou nejslavnější svěřenkyni Martinu Sáblíkovou k dalšímu titulu mistryně světa, od roku 2007 již sedmáctému. K tomu šampionka na pětakilometrové trati přidala ještě světové stříbro na trojce a cenný kov stejné hodnoty z MS i ME ve víceboji, navíc po jedenácté za sebou ovládla SP na dlouhých tratích.

Jiří Prskavec starší (kanoistika)

Někdejší bronzový kajakář z mistrovství světa předává v posledních letech zkušenosti svým svěřencům v USK Praha. Světové tituly už dříve slavil se synem Jiřím a Kateřinou Kudějovou, na loňském šampionátu v Pau je napodobil i Ondřej Tunka. Jeho skupina nevyšla naprázdno ani na mistrovství Evropy v Tacenu, kde Prskavec mladší získal bronz.

Ondřej Rybář (biatlon)

Dvojnásobný vítěz ankety Trenér roku z let 2014 a 2015 je jedním z hlavních strůjců vzestupu domácího biatlonu, v posledních letech zastává funkci reprezentačního šéftrenéra. Na loňském mistrovství světa v Hochfilzenu slavil zisk čtyř cenných kovů v čele se zlatem Gabriely Koukalové ve sprintu, kromě ní se na stupně vítězů prosadil i Ondřej Moravec.

Jan Železný (atletika)

Trojnásobnému olympijskému vítězi v hodu oštěpem a legendě domácí i světové atletiky udělali na loňském mistrovství světa radost členové jeho tréninkové skupiny Jakub Vadlejch a Petr Frydrych, kteří v Londýně vybojovali stříbro a bronz. Železného bývalá svěřenkyně Barbora Špotáková slavila zlato, Vadlejch navíc vyhrál prestižní seriál Diamantová liga.

Trenér roku 2017 – nominovaní trenéři v kategorii týmových her (v abecedním pořadí)

Jan Bašný (házená)

Během jeho působení na lavičce národního týmu udělaly házenkářky výrazný výkonnostní posun, dvakrát postoupily jak na světový, tak i evropský šampionát. Na loňském MS v Německu Češky díky nečekané osmé příčce zaznamenaly historicky nejlepší samostatný výsledek. Vedle ženské reprezentace, kterou převzal v roce 2010, zároveň trénuje také Nantes.

Ronen Ginzburg (basketbal)

Izraelský trenér byl jako asistent a později hlavní kouč u devíti mistrovských titulů Nymburka. V prosinci 2013 se ujal národního týmu, o dva roky později jej dovedl k historickému sedmému místu na ME. Po loňském nevydařeném šampionátu se bude soustředit už jen na reprezentaci.

Miroslav Janovský (florbal)

Rozloučení s reprezentací florbalistek po čtyřletém působení mu na loňském mistrovství světa v Bratislavě zkazila těsná porážka se Švýcarskem v duelu o třetí místo. Bývalý asistent u ženské reprezentace tak nenavázal na bronz juniorek z MS 2014.

Tomáš Kusý (softbal)

Zakladatel, předseda a trenér nejúspěšnějšího domácího klubu Joudrs Praha, jenž loni počtrnácté v řadě hrál finále ženské extraligy. Osm let vedl národní tým softbalistek, od roku 2011 je hlavním koučem mužské reprezentace, s níž získal zlatý hattrick na mistrovství Evropy. Nyní se s týmem připravuje na MS 2019, které hostí Praha.

Jan Suchopárek (fotbal)

Vicemistr Evropy z Anglie 1996 byl předloni jmenován novým trenérem fotbalové reprezentace do 19 let a na loňském mistrovství Evropy v Gruzii s ní po smolné semifinálové porážce s favorizovanou Anglií získal bronz. Také úvodní fáze další kvalifikace vyšla devatenáctce na výbornou, Suchopárkovi svěřenci neztratili ani bod při skóre 11:0.

Libor Záborský (lední hokej)

Bývalý obránce se zkušenostmi z NHL po ukončení hráčské kariéry pozvedl z popela kdysi slavnou Kometu Brno. Předloni si krolím majitele a generálního manažera přibral i funkci hlavního trenéra a hned v následující sezoně ukončil po více než půl století brněnské čekání na rekordní dvanáctý titul.

Jiří Zach (volejbal)

Někdejší prvoligový volejbalista získal jako trenér v mládežnických kategoriích všechny tituly. Vedl různé extraligové i juniorské týmy, jako asistent u mužské reprezentace se podílel na čtvrtém místě z ME. Loni s národním mužstvem kadetů senzačně vyhrál evropský šampionát v Maďarsku, na mistrovství světa s ním postoupil až do čtvrtfinále.

Laureáti Síně slávy Unie profesionálních trenérů (v abecedním pořadí)

Jiří Beran starší (šerm)

*18. ledna 1954

K šermu se dostal náhodou během studií na průmyslovce a za pět let to s kordem v ruce dotáhl až do národního mužstva. Vrcholem jeho závodní kariéry bylo šesté místo na mistrovství světa nebo prvenství na prestižním Poháru mistrů. V roce 1991 založil centrum sportovního šermu SC Praha, kde od té doby působí jako trenér. Ve stejné roli dovedl družstvo kordistů k bronzu na loňském ME v Tbilisi. Šermu se úspěšně věnuje i jeho syn Jiří, jenž na sebe upozornil gestem fair play na hrách v Riu de Janeiro.

Josef Fuksa (rychlostní kanoistika)

*12. srpna 1946

Po fotbalových začátcích se náhodou dostal k rychlostní kanoistice a u pádlování už zůstal. Stal se mistrem republiky, v osmnácti si udělal trenérský kurz a po vojně začal v Nymburce trénovat mládež. Během půl století tam jeho rukama prošlo mnoho reprezentantů, ke kanoistice přivedl i svého syna Petra a vnuka Martina. Oba to dotáhli až ke zlatu ze světových šampionátů. Jako trenér se zúčastnil OH 1996 v Atlantě, působil u českých reprezentací různých věkových kategorií a byl též členem trenérské rady sekce kanoistiky.

Vladimír Miko (stolní tenis, in memoriam)

*22. března 1943 – †30. prosince 2017

Jeden z nejúspěšnějších československých stolních tenistů přivezl z mistrovství Evropy šest medailí včetně dvou zlatých, na světovém šampionátu získal bronz ve čtyřhře. Počátkem 70. let přešel na trenérskou dráhu, kromě dlouholeté práce na ČSTV působil i v Lucembursku a ve Spojených arabských emirátech. Jako reprezentační kouč stál například u titulu páru Jindřich Panský, Marie Hrachová z ME 1986 v Praze. Byl rovněž předsedou české sekce Swaythling clubu, v roce 2014 byl uveden do Síně slávy České asociace stolního tenisu.

Jaroslav Navrátil (tenis)

*24. července 1957

Jako tenista se Jaroslav Navrátil dostal na 64. místo singlového a 31. deblového žebříčku ATP. Po ukončení hráčské kariéry trénoval v Německu, později nastoupil do střediska v Prostějově. Vedl řadu českých nadějí v čele s Tomášem Berdychem a Radkem Štěpánkem. V roce 2006 byl jmenován nehrajícím kapitánem daviscupového týmu a o šest let později jeho svěřenci nejprestižnější týmovou soutěž ovládli. Následující rok získali Češi „salátovou mísu“ znovu, letos se Navrátil a spol. pokusí vrátit do elitní Světové skupiny.

Josef Šilhavý (atletika)

*17. prosince 1946

Vrcholem jeho diskařské kariéry byl start na olympijských hrách v Montrealu, později jako trenér v Rudé hvězdě Praha přivedl ke stejné disciplíně pozdější světovou rekordmanku a zároveň manželku Zdeňku. Se svou nejslavnější svěřenkyní Věrou Cechlovou slavil bronz z MS 2005 a s devítiletým zpožděním i kov stejné hodnoty z OH 2004 v Aténách, který Cechlová získala po dodatečné diskvalifikaci původně třetí Bělorusky Jatčenkové kvůli doping. V pražském Olympu vedl i Jana Marcella, Libora Malinu či Elišku Staňkovou.

Ludvík Wolf (judo)

*14. listopadu 1939

Během své sportovní kariéry se dvakrát stal mistrem republiky a členem reprezentačního týmu, zároveň jako kaskadér ztvárnil desítky rolí na filmovém plátně (zahrál si například v pohádce Tři oříšky pro Popelku). Od počátku 70. let se věnoval trénování, vrcholem jeho působení u reprezentace byla bronzová medaile Vladimíra Kocmana na OH 1980 v Moskvě. Později slavil úspěchy i jako kondiční trenér řady tenisových hvězd v čele s Petrem Kordou, Rusem Jevgenijem Kafelnikovem či australským párem Woodford, Woodbridge.

Jaromír Žák (cyklistika)

*20. července 1933

S cyklistikou začínal v městské části Brna Jundrově, kde byl později předsedou klubu, proslavil se hlavně jako trenér Favoritu Brno i federální reprezentace. V 70. a na začátku 80. let minulého století patřili pod jeho vedením Anton Tkáč, Ivan Kučírek, Vladimír Vačkář a Miroslav Vymazal do absolutní světové špičky. Tkáčovi pomohl k olympijskému zlatu z Montrealu, všichni čtyři oblékli duhový trikot pro mistra světa. V polovině 90. let Žák cyklistické ovály opustil, avšak na brněnský velodrom nezanevřel.

Speciální cena za celoživotní dílo**Josef Dovalil**

*10. června 1944

Na FTVS, kterou sám absolvoval, postupně působil jako odborný asistent, docent teorie vyučování tělesné výchovy a sportu, proděkan a v letech 1991 až 1997 byl děkanem. Podílel se na více než dvou stovkách odborných a vědeckých publikací, byl členem redakčních rad několika periodik. Mimo fakultu byl rovněž členem výkonného výboru hokejového svazu, místopředsedou Českého olympijského výboru či předsedou České olympijské akademie. V roce 2013 byl zvolen do Síně slávy českého hokeje.